

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΤΕΤΟΣ Β. ΑΡΙΘ. 76

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ 27^Α ΑΘΗΝΑΣ

2 ΜΑ. 1. ΟΥ 1920

Η Η' ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ

Συνάδελφοι,

Αναλαμβάνετε την Διοίκησιν της Ὀργανώσεώς μας, κατόπιν ὁμοφώνου ἐντολής τῶν ἀντιπροσώπων κατὰ τὴν Η' Γεν. Συνέλευσιν, σὰς ἀπευθύνομεν τὸν συναδελφικὸν χαιρετισμὸν.

Ἡ ἀπόφασίς τῆς Συνελεύσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνεργοποιήσεως τῶν ἐπι μέρους ἀποφάσεων τοῦ κλάδου, διὰ τῆς ἐκλογῆς Διοικήσεως, ἐμπνεύσθη τὴν ὁμόφωνον ἐπισημῶν, ἐνῶ ἀφ' ἐνός ἀποτελεῖ τὴν ὠραιοτέραν σελίδα τῆς Ἱστορίας τῆς Ὀργανώσεώς μας, μὴ ἀπαντωμένην ἴσως εἰς τὰ χρονικά οὐδεμιᾶς σωματικῆς ὀργανώσεως, καὶ τιμᾶ τὸς λαβόντας αὐτὴν ἀντιπροσώπους, ὡς ἀπὸ ἀσφαλῆς ἐχέγγυον ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι πλέον ἀποκαταστάσασθαι ἐν ἀσφάλει καὶ ἐν ἀσφάλει ἡνωμένης καὶ ἀδιάσπαστος εἰς τὴν ἐκπληρωσὴν τῶν βλέψεών του, βαδίζων ἐπὶ τῆς χαραχθείσης ὁδοῦ

λαοφύρου τῶν ἰδανικῶν μας, ἡ ὁποία δὲν ἔχει πλέον παρόδους, δὲν ἔχει ἀνωμαλίας καὶ δὲν παρουσιάζει προσκόμματα.

Καὶ ἤτοι καιρὸς, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι.

Ἦτο καιρὸς ἀδιαφόρως πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ ἐκ τῆς χειρονομίας αὐτῆς ἀπορρέοντα—ἤτοι καιρὸς: νὰ ληφθῇ μίᾳ τοιαύτῃ ἀπόφασί, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς ἀνυψῶναι εἰς τὴν ἐπισημῶν τῆς κοινῆς καὶ ἐπισήμου γνώμης τὴν ἐπογγελματικὴν μας Ὀργάνωσιν καὶ καλεῖ ὄλους ἐκείνους, οἱ ὁποιοὶ ἀδιαφόρως ἢ διαφόρως ἀπέβλεπον εἰς αὐτὴν, νὰ ἀναθεωρήσουν τὴν περὶ αὐτῆς γνώμην των καὶ νὰ ἀντιληφθῶν καλῶς, ὅτι ἡ Διδακτικὴ Ὀμοσπονδία, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν μελῶν τῆς καὶ προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῆς Ἑκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ, ἐπιδιώκει σκοποὺς, ὅχι μόνον εὐγενικοὺς καὶ ἠθικοὺς, ἀλλὰ καὶ αὐτόχρημα ἐθνικοὺς.

Συνάδελφοι,

Ἡ Διοίκησις, ἀντιλαμβανομένη τὴν σημασίαν τῆς ἐξαιρετικῆς τιμῆς, μετὰ τὴν ὁποίαν περιεβλήθη, ἔχει πρὸ παντὸς πλήρη συναίσθησιν τῶν μεγάλων εὐθυνῶν, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνει. Τὸ καθήκον τῆς εἶναι σαφῶς καθωρισμένον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ κλάδου, αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν νομολογίαν, ἐντός τῆς ὁποίας θὰ κινήθῃ καὶ θὰ ζήσῃ.

Ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸν ἀπαραίτητον ἐνθουσιασμόν, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ συνοδεύῃ τὴν δράσιν τῆς ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν ἰερῶν ἰδανικῶν τοῦ κλάδου, εἶναι ἀποφασισμένη νὰ πολιτευθῇ κατὰ τρόπον, προσιδιάζοντα εἰς ἐκπροσώπους τῆς κοινῆς γνώμης ἀνθρώπων διανοουμένων, ὑπαλλήλων ἐργαζομένων διὰ τὴν ἠθικὴν ἐξύψωσιν των καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς λαϊκῆς μορφώσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζε-

ται η εδυσχία του δόμου, η προκοπή του λαού και το μέλλον της Πατρίδος.

Τι από ες αναμένει σήμερα η Διοίκησης δὲν ἐπιθυμῶν νὰ καθορίσῃ, ἐρχομένη τὸ πρῶτον μαζί σας εἰς ψυχρὴν ἐκασίαν. Ἐκαστος ἐξ ὧν γνωρίζει τι ἔκαμεν ἢ τι δὲν ἔκαμεν ὑπὲρ τῆς ὀργανώσεώς του. Ἄς σκεφθῆ ἡμεῖς σιγῆν ὡς μέλος μίαις ὁλόγητος, ἄς κρίνῃ τὸν ἑαυτὸν του ἀσθηρῶς καὶ ἀμερολήπτως, ἄς συζητήσῃ ἐπ' ὀλίγον μὲ τὴν συνείδησίν του, ἄς λάβῃ ἀπόφασιν ὡς Ἕλλην δημῶλος καὶ ἄς κἀμὴ ἀμύσας τὸ καθήκον του.

Ν. ΠΡΟΚΟΠΙΑΝΣ (Πρόεδρος)
Α. ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ (Ἀντιπρόεδρος)
ΒΥΔΓ. ΠΑΡΑΣΚΗΣ (Γραμματεὺς)
ΣΑΧΑΡ. ΝΑΥΠΛΙΩΤΟΥ
ΚΜ. ΧΡΥΣΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ - ΚΡΙΣΕΙΣ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἡ εἰς ἄλλων ἐπὶ τὴν δημοκρατικὴν ἀπόδοσιν τῶν δυνατήτων εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἐν ᾧ ἀποδεικνύει τὴν δέξιαν τὴν ὅποιον ἢ σημερινὴν Κυβερνήσις ἀποδίδει εἰς τὸν δημῶλον, ἀτέλειον αὐτὸν πρὸς ἀναμάρτητον τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ, ἀποβαίνει δυσχερῶς ὁ θερμότερος συνήγορος τοῦ δικαίου τῶν ἀπειρημένων του, αἱ ὁποῖαι ἀνεγνωρίσθησαν εἰς ἓνα ἀχθῆτον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶπεν ἀκόμη τὸ ῥῶς τῆς ἡμέρας.

Καὶ ὁ μὲν δημῶλος οὐ ἐπιτελέσῃ ὅπως πάντοτε, τὸ καθήκον του. Ἀλλὰ καὶ ἡ Πολιτεία ὡς πῶ ἀφῆσθαι νὰ γεννηθῇ εἰς τὴν ψυχὴν του ἢ ἀποκαρδίωσις, ἢ ὅποια πολλὰκις νεκρῶνται τὰς χεῖρας καὶ μαρτυροῦν τὸ αἰσθῆμα, ἰδίως σήμερον. ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς προβάλλει ἀνεγνῶν καὶ ἀπειρητικῶν.

Ἡ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τὸ Α. Σ. βουλευτικὸν παρουσιάσθη, εὐθὺς ὡς κατηρώσθη εἰς σῆμα, ἐνώπιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, καὶ προσερῶνθησαν ἰσῶν διὰ τοῦ Πρωθ. ὄρου του ὡς ἑξῆς :

Κύριε Ὑπουργέ,

Τὸ Α. Σ. τῆς Ὁμοσπονδίας, ἐκλεγὲν παρρησιαστικῶς ἀπὸ τῆς Π. Γεν. Συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσωπῶν τῶν διδασκαλῶν, συλλόγων τοῦ Κράτους εὐθὺς ἄμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του σήμερον, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσῃ ἐνώπιον Ὑμῶν καὶ νὰ ὑποβῇ τὰ αἴτητά του.

Ἡ Α. Ὁμοσπονδία, Κε Ὑπουργέ, λειτουργοῦσα κατὰ τοῦς Νόμους τοῦ Κράτους ὡς ὀργανοῦσις ἐπαγγελματικῆς, σκοπὸν ἔχει τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ δημῶλου καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τοῦ λαϊκοῦ σχολείου. Ἐπειδὴ δὲ τὴν ἐκλήρωσιν τῶν ἠθικῶν τούτων σκοπῶν τῆς ἐπιδιώκει δι' ὧν τῶν δυνατῶν μέσων, ἐπιτελεῖ πάντοτε τῶν Νόμων τοῦ Κράτους, διαφροῖσται τὴν κοινὴν γνώμην περὶ τῆς ἀξίας τῆς Ἐκπαίδευσως τοῦ λαοῦ καὶ ἐνισχύουσα τὰς προσπάθειάς του Σὺν Ὑπουργοῖσι τῆς Παιδείας ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως αὐτῆς, φρονεῖ ὅτι δικαιοῦται εἰς τὴν βλάβειαν τῆς κοινωνίας ἐκτίμησιν καὶ τὴν θεμελίωσιν τῆς Πολιτείας ὑποστηρίξειν.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ὁ Ἕλλην δημῶλος, ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὸν ἱερὸν ἔκείνου ὑπὲρ τοῦ καθήκοντος

ἐνθουσιασμόν, ὁ ὁποῖος ὑπερνικῶ τὰ ἐμπόδια καὶ ἀφανίζει τὰς δυσχερείας, δὲν ἔπαυσε νὰ σφουρηλατῆ ἐπὶ τοῦ ἄκμονος τῶν ἀγνωτόρων ἔθνικων ἰδανικῶν τὴν ψυχὴν τῆς νέας γενεῆς, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προέλθουν αὐριοι οἱ φιλόνομοι πολῖται, οἱ τίμιοι οἰκογενειάρχαι, οἱ καλοὶ χριστιανοί. Ἐχει οὗτος ἐπίγνωσιν τῆς ἰσχύος του ἀποστολῆς καὶ διὰ τοῦτο παραγκωνιζόμενος δὲν ἀποβάλλει τὸ θάρρος του καὶ ἀδικούμενος δὲν ἐλαττώνει τὴν δρασίον του, ἀλλὰ πάντοτε πιστὸς εἰς τὸν ὄρκον του καὶ ἀρρησιόμενος εἰς τὸ καθήκον του ἐπιφέρει σταθερῶς ἐπὶ τὴν προσεχῆ ἀνατολήν καλλιτέρον μέλλοντος.

Ἡ Διοκ. τῆς Α. Ὁ ἐκπροσωπῶσα τοιοῦτους ὄλους καὶ διερχομένης πειστικῶς τὴν γνώμην τῆς ἀπὲρ διαλυθείσης Π. Γεν. Συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσωπῶν τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους συναδέλφων, δρᾶται τῆς ἐδικαιρίας νὰ δηλώσῃ ἐνώπιον Ὑμῶν, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι ὁ κλάδος τῶν δημῶλων ἐκτιμῶν βαθεῶς τὰς προσπάθειάς τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, δὲν θὰ παύσῃ καταβάλλων ἰσπλάσας του τὰς δυνάμεις ἵνα συμβῶν καὶ αὐτός, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, εἰς τὴν περαιώσιν τοῦ μεγάλου ἀνορθωτικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἀνέλαβεν.

Οἱ δημοῦλοι κ. Ὑπουργέ, ἔχοντες σαφὴ ἀντίληψιν τῆς θέσεως, εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκονται σήμερον τὰ πράγματα τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος καὶ γνωρίζοντες καλῶς τὰς δυσχερείας, κατὰ τῶν ὁποίων παλαίει ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας, δὲν ἐσκέφθησαν ποτὲ νὰ παρεμβῶντες εἰς αὐτὴν καὶ νέας δυσχερείας. Ἐν τούτοις πιστεύοντες ἐπὶ τὸν πατριωτισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιβῶν σταθερῶς ὡς ταχέως θὰ θελήσῃ ἐπὶ τῆς ὑπουργίας Ὑμῶν, τοῦ λαμπρόντος τῆν πατρίδα διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς του δόξης, νὰ ἀνορθώσῃ τὴν λαϊκὴν ἐκπαίδευσιν, ἀποδίδουσα εἰς αὐτοὺς τὴν ὑποσχθεῖσιν ἠθικὴν καὶ ἑλληνικὴν ἐνίσχυσιν, τῆς ὁποίας ἀπέβησαν ἄξιοι, καὶ προσάγουσα τὸ λαϊκὸν σχολεῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται τὸ ἔθνικὸν μέλλον.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς εὐχαριστημένος ἐκ τῶν σκέψεων τούτων τοῦ Συμβουλίου, τὰς ὁποίας ἀνωμολόγησεν, ὅτι ἰναγνωρίζει ὡς ἀπόροιαν τῶν αἰσθημάτων τοῦ Κλάδου, ἐπεδίωξε νὰ τῶνσῃ ἰδιαιτέρως τὴν ἰστίαν, τὴν ὅποιαν ἡ Κυβέρνησις τρέφει ἐπὶ τὸ ἔργον μας καὶ τὴν σπουδαίαν μέριμναν, τὴν ὅποιαν λαμβάνει αὐτὴ τῶσιν ὡς πρὸς τὴν λύσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματός μας, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐν γένει ἀνορθώσιν τῆς λαϊκῆς ἐκπαίδευσως, μολονότι προβάλλονται σήμερον μεγάλα οἰκονομικὰ δυσχερήματα.

Τὸ Συμβούλιον, παρουσιάσθην καὶ εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, ἀνεπίτευξεν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου του τὴν ἀποστολὴν τῆς ὀργανώσεώς μας καὶ ἔζητήσῃ τὴν σύντονον μέριμναν τῶν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐντεταλμένων ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ πείρας ἀπόψεως.

Ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου ἀνεγνώρισεν τούτοις ἠθικῶς σκοποῦς, τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει ἡ Ὁμοσπονδία μας καὶ ἐδῶκασεν, ὅτι θεωρεῖ πολὺτιμον τὴν γνώμην αὐτῆς, ὡς ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς πείρας τῶν μελῶν τῆς, καὶ ὅτι μετὰ προθυμίας θὰ ἀκούῃ αὐτήν, δεδομένου ὅτι τοιοῦτοτρόπος ἐμπνεύρεται τὸ σίμφρον τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ποιεῖ καὶ ἐργάζεται τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον.

ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ἐπειδὴ τὸ δημοσιογραφικὸν ἔργον τῆς Ὁμοσπονδίας ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπλήθεισιν τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν τῆς καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Δοικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἡ Διοίκησις εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ προβῆ εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις, σχετικῶς μὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ διδ. Βήματος :

- 1) Πάντα τὰ ζητήματα θὰ ἐξετάζωνται ἀπὸ τῶν στηλῶν του μετ' ἀσθηρῶς ἀντικειμενικότητος.
- 2) Δημοσιεύματα, ἔχοντα χαρακτηριστὰ καθαρῶς προσωπικῶν, δὲν δύνανται νὰ εἰσθρῶν θῶν εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν μας ἔργον.
- 3) Δύνανται νὰ δημοσιευθῶν εἰς αὐτὸ καὶ γνώμαι ἀντίθετοι πρὸς τὰς γνώμης τῆς Διοικήσεως, ἀρκεῖ νὰ μὴ παραβλάπτωνται, διὰ τῆς δημοσιεύσεώς των, τὰ συμφέροντα τοῦ κλάδου καὶ νὰ μὴ ἀντιτίθενται ἀδία πρὸς τὰς ελληγμένας μέχρι σήμερον καὶ ἰσχυροῦσας ἀποφάσεις τῶν Συνελεύσεών μας.
- 4) Οἱ δημοσιογραφοῦντες εἰς τὸ διδ. Βήμα, πρέπει νὰ εἶναι σύνομοι, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ πολιτικὸν τοῦ χώρου του.

ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΩΝ ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΔΙΟΝ

Ἐπὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Ἀγωγῆς ἀνεκοινώθη ὅτι εἰς Μακεδονίαν κτίζονται ἑξῆς ἐν συνόλω δεκάσια διδαστήρια καὶ ὅτι ἐπιτίθει ἐν τῷ ἔργῳ ἐτῶν ἐπ' ἑσὸν θὰ ἐξηκολούθη ὁ ὀργανισμὸς ἀνεγέρσεως διδαστηρίων νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Ἑλλάς σχολεῖα ὀργανικά καὶ κατέλληλα διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν προρίζονται.

Κατ' ἄλλας ἀνεκοινώσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας εἰς τὸ ὑπεβληθὲν παρ' αὐτοῦ Ν. Δ. περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων οἰκονομῶν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, ἐφόσον ὁ κ. Πάγκαλος ἔχει τὴν ἀντίληψιν ὅτι πρέπει νὰ γίνουσι εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργοῦ οἰκονομῶν 50 ἑκατομ. δραχμῶν, μετὰ τῶν ἄλλων καταρροῦσιν εἰς Ἐπιτελικὰ Σχολαῖ καὶ ἐν ἐκ τῶν δύο ἑλληνικοῦ σχολεῖου ἡ ἑξατάξιου δημοτικοῦ εἰς 23 πόλεις, κομπολίεις ἢ χωρία λειτουργοῦν ταῦτα μὲ ἐδαρθίμους μαθητάς. Παραμένουν δὲ τὰ τεχνικὰ μαθήματα καταρροῦσιν ὀριστικῶς τὸ τεχνικοῦ διδασκαλεῖου τὸ ἐπίστον, ὡς ἀνεκοινώθη χθὲς, θὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῶν τριῶν τάξεων τεχνῶν.

Διὰ διατάγματος καταρτισθέντος τὸ ὄργανον τῆς Παιδείας ἀνασυντάσσεται τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, ὡς εἶχε τοῦτο πρὸ τῆς καταργήσεώς του. Μετὰ τῶν ἄλλων αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὰς μεταβίσεις ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν καὶ ἀπολύσεως αἰναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργόν. Ἡ σχετικὴ διάταξις ἔσται αὐτὴ θὰ λειτουργήσῃ μετὰ τὴν ἀνασύνταξιν τῆς ἰσχύος τῆς συντακτικῆς ἀποφάσεως περὶ διαλύσεως τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν ὄργανων.

Η Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸ ἐπίσημον πρακτικὸν περιλαμβάνον ἴδως τὰς ληφθεύσας ἀποφάσεις τῆς Ἡ. Γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς γνῶσιν τοῦ κλάδου, βραδύτερον δὲ θὰ δημοσιεύομεν καὶ τὰ ἐπινοηθέντα πρακτικά.

Ἡμέρα Πρώτη 15 Ἀπριλίου

Καταρτισμὸς Συνελεύσεως.

Ἡ Ἡ. Γενικὴ Συνέλευσις συνεβόησα ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ἀπριλίου ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ συλλόγου τῶν ἐμποροκαλλήλων παρόντων 43 ἀντιπροσώπων. Τὴν προσωρινὴν προεδρείαν τῆς συνελεύσεως ἀνάλαβεν ὁ ἀντιπρόσωπος Λήμνου κ. Κωνστ. Εὐδης. Ἀκολουθῶνς ἡ συνέλευσις προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τακτικοῦ προεδρίου τῆς ἐκείνου κατηρίσθη ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος Σωτήρ. Δαγκλῆς (Ἰωαννίνων), Ἀντιπρόεδρος Α. Κούτρας (Πατρῶν), Γραμματεὺς Γ. Βενιάδης (Χίου), καὶ Τάστας (Δράμας).

Κανονισμὸς καὶ Ἐπιτροπαί.

Τὸ προεδρεῖον τῆς συνελεύσεως ἀναλαβὼν τὰ καθήκοντά του ἔθετο ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Συνελεύσεως τὸν κανονισμὸν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ κανονισμοῦ ἡ συνέλευσις προέβη εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀκολουθῶν ἐπιτροπῶν:

α) Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν πληρεξουσίων ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων Ἀνασελίτου, Αἰγιαλείας καὶ Βερροίας.

β) Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ψήφων ἐκάστου συλλόγου ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων Δράμας, Ἐδέσσης, Ἰωαννίνων.

γ) Ἐπιτροπῆς οἰκονομικοῦ ἐλέγχου πρὸς κολογισμοῦ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων Ἡρακλείου, Κερκύρας καὶ Ἀγρινίου.

δ) Ἐπιτροπῆς Ταμείου ἀλληλοβοήθειας ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων Πρεβέζης, Πατρῶν, Σφακίων, Πωγωνίου καὶ Δημ. Δούκα, Γεν. Γραμματέως Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὀμοσπονδίας.

ε) Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν διαφόρων προτάσεων τῶν συνδέσμων, ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων Κορινθίας, Λέσβου καὶ Μεσσηνίων.

Μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν ἡ Συνέλευσις ἀναθέτει εἰς τὸ Προεδρεῖον αὐτῆς ὅπως παρουσιάσῃ τὸσον εἰς τὸ Ἰκουργεῖον ὅσον καὶ εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον καὶ καλέσῃ ἐπισήμως τὰς ἀρχὰς εἰς τὴν Συνέλευσιν καὶ φροντίσῃ διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος τῆς διαδομῆσεως τοῦ Κλάδου. Μετὰ μεσημέριον τὸ Προεδρεῖον υποβάλλει εἰς τὴν Συνέλευσιν πρὸς ἐγκρίσιν τὴν Ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς, ἡ ὅποια γίνεταί δεκτὴ.

Ἀναγνωσθεῖσης τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν πληρεξουσίων ἀποκρίεται ὁ ἀντιπρόσωπος Χαλκιδικῆς Α. Καμπάνης ὡς μὴ μεταχθῶν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου του καθ' ἣν συνεζητήθησαν τὰ θέματα τῆς Ἡμερησίας διατάξεως κατὰ τὸ Καταστατικὸν τῆς Ὀμοσπονδίας, ἐπίσης ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον Ἡρακλείου νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ καὶ τὸν σύλλογον Γόρτυνος ἂν καὶ εἶχε ἔγγραφον ἐντολὴν τοῦ Συνδέσμου, διότι ρητῶς ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸ Καταστατικὸν τῆς Ὀμοσπονδίας. Ὁμοίως ἀπηγορεύθη εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον Σουφλίου νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν σύλλογον Κορνηθῆς καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον Γορτυνίας

νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν σύλλογον Μεγαλουπόλεως διὰ τὸν ἴδιον λόγον. Ἀκολουθῶνς ἀπορρίπτεται αἰτήσις τῶν δημίων Ἀθηνῶν κ. Χίρακα ὅπως ἀναγνωρισθῇ καὶ τρίτος σύλλογος ἐν Ἀθήναις, διότι τῆτο ἀπαγορεύεται ρητῶς ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ.

Ἡμέρα Δευτέρα 16 Ἀπριλίου

Εἰσηγήσει τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ψήφων ἐγκρίνεται παμφήτῃ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ὁ ἀκόλουθος πίναξ τῶν πληρεξουσίων καὶ ψήφων κατὰ σύλλογον:

1) Ἀθηνῶν, Δελφικέτους ψήφοι	15
2) Προσφύγων Ἀθηνῶν, Εὐμ. Χρύσης	7
3) Ἀνασελίτου, Δ. Λιούταρης	7
4) Αἰγιαλείας, Ἀθ. Οἰκονομολογίας	4
5) Ἀγρινίου, Α. Ἀθανασούλης	8
6) Ἀγρινίου, Α. Μουτσας	7
7) Βερροίας, Ἀχ. Κοντογιάννης	8
8) Γιαννιτσῶν, Μ. Βαρελάς	7
9) Γορτυνίας, Κ. Παπαναστασίου	5
10) Γρεβενῶν, Γ. Ξενόπουλος	5
11) Δράμας, Στ. Τάστας	5
12) Ἐδρυταινίας, Σ. Στρατινῆς	7
13) Ἐδέσσης, Γ. Μαυροχαλυδίδης	5
14) Ζαγορίου, Κ. Ζαίρης	4
15) Ζακύνθου, Δ. Μαρκεσίης	6
16) Ἡρακλείου Δ. Χανιωτάκης	4
17) Ἰσθμῶν Ν. Ἐλευθεριάδης ψήφοι	7
18) Θεσ/κης Ἀναγίνης Γ. Μίγγος	13
19) Θεσ/κης Παλαίος Δ. Κάρναδος	17
21) Ἰωαννίνων Σ. Δαγκλῆς	8
21) Ἰκαρίας Ν. Στενός	3
22) Κερκύρας Δ. Διδόπουλος	5
23) Κεφαλληνίας Α. Σταματάτος	9
24) Κερκυραίων Α. Δελιγιώργης	6
25) Κόνιτσης Πριμικήτης	5
26) Κορινθίας Δ. Μ-ταλαφάτας	10
27) Καβάλλας Γ. Κριμιτσῆς	10
28) Καστορίας Α. Λαζαρίδης	10
29) Κοζάνης Γ. Παπαδῆλης	12
30) Κιλκίς Μ. Παπαδόπουλος	7
31) Λέσβου Χ. Παπαδουλή	10
32) Λαγκαδά Κ. Μπόκος	7
33) Λακωνικῆς Κ. Οἰκονομῆς	6
34) Λήμνου Κ. Εὐδης	4
35) Μεσσηνίων Π. Πικαδόπουλος	3
36) Μεγαρίδος Α. Ραμπαδούνης	3
37) Μεσσηνίας Π. Χιουρῆς	5
38) Μάγνητος Κ. Θεοδωρόπουλος	1
39) Ναυακτίας Ι. Κοτίνης	5
40) Πατρῶν Α. Κούτρας	6
41) Πειραιῶς Ζηχ. Ναυκλιώτου	9
42) Πάγωνος Σ. Κοντονάσος	5
43) Πρεβέζης Ι. Καρδάμης	4
44) Ρεθύμνου Π. Ἡλιακάκης	4
45) Σφακίων Γ. Φραντζεσκάκης	5
46) Σητείας Ι. Κωνσταντάκης	2
47) Σάμου Δ. Μαρκόπουλος	9
48) Σιδηροκάστρου Σ. Σιδαρῆς	7
49) Σουφλίου Γ. Ἠλιόπουλος	6
50) Σύρου Αδγ. Ναυκλιώτης	6
51) Τριφυλλίας Γ. Κώνστας	5
52) Τρικάλων Κ. Παϊνάς	8
53) Φθιώτιδος Α. Λιανός	11
54) Φλωρίνης Α. Σταυρίδης	7
55) Χανίων Ε. Μαυρονατάκης	8
56) Χίου Γ. Βενιάδης	8
57) Χαλκίδος Ι. Παπανικολάου	3
58) Φιλιατῶν Α. Λένδιας	3
59) Ἄρτης	3
60) Γόρτυνος	3
61) Κομοτηνῆς	2
62) Λευκάδος	1
63) Μεγαλουπόλεως	2
64) Σερρών	5
65) Χαλκιδικῆς	6

Οἱ μὴ ἀναφερόμενοι σύλλογοι δὲν ἔχουν ψήφους, ὡς μὴ ἐκπληρώσαντες τὰς ὁποχρεώσεις των κατὰ τὸ Καταστατικόν. Ὅπως δὲ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν δι' ἀντιπροσώπων 58 σύλλογοι. Γίνεταί δὲ δευτὸς καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Παλαιοῦ συνδέσμου Θεσ/κης κατόπιν ρητῆς δηλώσεως καὶ ὁποσχεσίας τοῦ ἀντιπροσώπου του ὅτι ὁ σύλλογος του μετανοεὶ διὰ τὴν ἀντιομοσπονδιακὴν ἐνέργειάν του ἡ ὅποια ἐβλάψα τὰ συμφέροντα τοῦ Κλάδου καὶ τῆς Ὄργανώσεως. Ἐπαναληφθεῖσης τῆς συνεδριάσεως μετὰ μεσημέριον ἀναγινώσκεται ἡ ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως τῆς Ὀμοσπονδίας.

Ἡμέρα Τρίτη 17 Ἀπριλίου.

Συνεχίζεται ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὀμοσπονδίας. (Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ βήμα τῆς 18 Ἀπριλίου).

Τὸ ἀπόγευμα ἀναγνωσθεῖσης τῆς ἐκθέσεως ἀνακοινούται ὅτι τὸ Ἰκουργεῖον ζητεῖ ἀπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου νὰ ἀπαντήσουν ἂν ἐξήτησαν ἔθειαν προκειμένου νὰ μετάσχῃσι τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως καὶ παρὰ τίνος, ἂν ἐχορηγήθῃ ἡ αἰτηθεῖσα ἀδεία ἢ ὄχι· καὶ ἂν ἀποφατικῆς περιπτώσεως διατι ἐγκατέλειψαν τὴν θέσιν των. Ἀνακοινούται ὑπὸ τοῦ Προεδρείου ἡ συνάντησις αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ λαμβάνεται ἀπόφασις ὅπως τὴν ἐπομένην 18ην ἡμέραν τῆς ὀκτωμοσίας διακοποῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως καὶ μεταβῇ τὸ Προεδρεῖον εἰς τὸ Κυβερτεῖον καὶ ὁμοίᾳ τὰ αὐτοχρητήρια τοῦ Κλάδου εἰς τὸν Ἰπρόεδρον τῆς Δημοκρατίας.

Ἡμέρα Πέμπτη 19 Ἀπριλίου.

Μετὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ Προεδρείου καταρτίζεται πολυμελὴς ἐπιτροπὴ, ἡ ὅποια μετὰ τοῦ Προεδρείου τῆς συνελεύσεως μεταβαίνει εἰς τὸ Πολιτικὸν γραφεῖον διὰ νὰ μάθῃ διὰ τὴν τύχην τοῦ νομοσχεδίου τῆς διαδομῆσεως, καὶ τὰ ἐμπόδια ἐνεκα τῶν ὁσίων δὲν ἐδημοσιεύθη μέχρι σήμερον, πρὸς δὲ νὰ παρακαλέσῃ, τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφεῖν, ὅπως παρακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως δι' ἀντιπροσώπου του διὰ νὰ ἔχῃ ἐγκύρους γνώμας διὰ τὰς ἐργασίας τῆς, ἐπειθὲ ὀνακριθῶν καὶ κακῶς ἀπεδύθησαν ἀπὸ μερικῶν ἐφημερίδας· Ἐμπρός· αἱ διεξαγόμεναι συζητήσεις τοῦ Συνεδρίου. Μετὰ μεσημέριον ἀρχεταὶ ὁ ἐλεγχος τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου.

Ἡμέρα Ἐκτὴ 20 Ἀπριλίου.

Συνεχίζεται ὁ ἐλεγχος τῆς Διοικητικῆς Διαχειρίσεως τοῦ 1925—1926. Ὁ δὲ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου ἀντιπρόσωπος Ἡρακλείου κ. Δ. Χανιωτάκης ἀναγινώσκει τὴν ἐκθεσιν ταύτης ἔχουσαν εὖτω:

Ἐκθεσις Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ὀμοσπονδίας.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 17 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ 1926 ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν μ. μ. εἰ κάτωθε ὑπογεγραμμένοι ἀποτελοῦντες τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Διδακταλικῆς Ὀμοσπονδίας ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1925 μέχρι τέλους Μαρτίου 1926, ἀντιπρόσωποι τῶν περιφερειακῶν διδακτα-

λικών συλλόγων Κερκύρας Δεδόκουλος Γεώργιος, Πρακλείου Χανιωτάκης Δημήτριος και Άγγρινίου Μοτσας Λάμπρος, συναλλογντες κατόπι έντολης της Η' Τακτικής Συνελεύσεως της Διδασκαλ' Όμοσπονδίας εις τήν Γραφεία της και εκπληρόντες το έργο του έλέγχου τούτων γραμματίων εισπράξεως, δρον και τών ένταλμάτων πληρωμής μετά τών σχετικών αποδείξεων τών γενομένων έξόδων, ιδεβαίωθη δτά αι μίν εισπράξεις από 1' Απριλλίου κ. έ. μέχρι 31 Μαρτίου 1926 άνέρχονται εις δρ. μετά τών τόκων 177.235, 25 ο) εις δς δρον να προστεθώσι το όπόλοιον παρελθόντος έτους εις δρ. 116.203,95 ο) και αι εισπράξεις από 1' Απριλλίου κ. έ. μέχρι σήμερον εις δρ. 85 371,20 ο), ήτοι έν δλω εις δρ. 378.810,40 ο).

Τά δέ έξοδα τά γενομένα άνέρχονται εις δρ. 234.720,70 ο). Ητοι μέχρι της άνω χρονολογίας το άπομόνον καθαρόν όπόλοιον του ταμείου της Όμοσπονδίας άνέρχεται εις δραχμ. 144.089, και 70 ο). Επίσης ή Έπιτροπή εξετάσασα τήν διαχείρισιν του Διδασκαλικού Βήματος, ιδεβαίωθη δτι αι μίν εισπράξεις άνέρχονται εις 235. 960, 40 ο) τά δέ έξοδα εις 137. 120 και 70 ο) ήτοι όπόλοιον καθαρόν εκ της διαχειρίσεως της έφημερίδος από 1' Απριλλίου 1025 έως 31 Μαρτίου 1926 δρ. 98. 830, 70 ο). Η Έπιτροπή περατώσασα το έργον της και όποβάλλουσα τήν παρούσαν παρατηρεί δτι το Διοικητικόν Συμβούλιον όπερέθη μίν τήν πίστωσιν εις τήν κονδύλια: άγορά βιβλίων, περιόδικών έφημερίδων κατά 260, 60 ο) ως εκ της έγγραφης της Όμοσπονδίας εις το Μέγα Έγκυκλοκαιδικόν Λεξικόν, και εις τήν τυπογραφικόν κατά δρ. 6. 145, άλλα τουτο προήλθεν εκ της άνατιμήσεως τών διαφόρων τούτων ειδών.

Είς τινε άλλιν κονδύλια δέν εξήντησέ τήν πίστωσιν, διότι έως δέν έλαβεν άνάγκην, ή και άν έλαβεν τοιαύτην φειδόμενον τών χρημάτων όπεδλήθη εις κόπον άνευ ούδεμιας άμοιβής, ως εις τήν κονδύλιον του συντάκτου του Διδασκαλικού Βήματος άνερχόμενον εις δρ. 18. 000.

Η μόνη άσκοπος δαπάνη έξ όκτώ περίπου χιλιάδων δραχμ. ήν παρετήρησεν ή έπιτροπή, είναι το κονδύλιον τών δοσικωρίκων έξόδων του Έκποικτικού Συμβουλίου, το όποιον ήδύνατο διά της τροποποιήσεως του Καταστατικού να άπορεύγεται.

Εφ' ή συνετάχθη ή παρούσα και όυογράφεται.

Η Έπιτροπή
Γ. Δεδόκουλος, Δ. Χανιωτάκης, Α. Μοτσας.

Μετά τήν συζήτησιν επί τών εκθέσεων τούτων όποβάλλεται πρds ψήφισιν ή έξής πρότασις: «Η Συνέλευσις έγκρίνουσα τήν παρρηγμένα της Διοικήσεως ως άπορρίοντα από τds άποφάσεις της Γ' και Ζ' Γενικής Συνελεύσεως εις σέργεται εις τήν ήμερησίαν διάταξιν.» Έπακολουθετ μυστική διά ψηφοδελτίων ψηφοφορία και ή Συνέλευσις άποτελουμένη από 56 άντιπροσώπων άντιπροσωπεύοντας 380 ψήφους έγκρίνει τήν όρθωσιν της Διοικήσεως διά ψήφων 233, κατά 140, και 7 λευκών.

Έπαναληφθείσης της συνεδριάσεως άποκίμεται της αίθουσας ό δημ)λος Στεφόπουλος, δίδοι όπε τόν τίτλον, Έκπαιδευτικόν Συνέδριον, έγγραφ εις τήν «Εσπερινήν» διαφόρους λιθέλλους και άνακριθείας και ψεύδη διά τds εργασίας της Συνελεύσεως. Άκολούθως ή συνέλευσις μετά συζήτη-

σιν επί του τόπου της Όμοσπονδίας έλαβε τήν έξής άπόφασιν:

1) Έυοχρωατική έγγραφή τών μελών της Όμοσπονδίας εις τή Διδασκαλικόν Βήμα.»

2) Πρds διάθεσιν του «Διδ. Βήματος» ή Διοικήσις να δένεται να παρέχη δώρα ή ποσοστά εις συλλόγους ή άτομα έγγραφοντας συνδρομητάς εις τήν φύλλον άρχετούς.

3) Οι σύλλογοι όυοχρεοδνται να γνωρίζουν τήν όρθωσιν των εις τή Διδ. Βήμα» διά να δημεσιεύεται, να γνωστοποιούν δέ άλλς τds ενεργείας τών διδασκάλων της περιφερείας των που έγουν γενικώτερων ενδιαφέρων διά διδασκήρια, συνετερισμούς γεωργικήν πρόδον, σχολικά ταμεία και εισφοράς τών γονέων, όμαδικήν άνέργειαν κλπ.) ώστε τή Βήμα να έχη όλην συγκακριμένην.

4) Τό ύφρος και ή όλη του «Διδ. Βήματος» να είναι άνάλογον πρds τήν άποστολήν του φύλλου.

Ημέρα έβδομη 21' Απριλλίου
Ψηφίζεται ό Προβολογισμός της Όμοσπονδίας και του «Διδ. Βήματος» 1926 1927 ως όπεδλήθη από της Διοικήσεως της Όμοσπονδίας (βλέπε Διδ. Βήμα 7 Μαρτίου 1926) με τds έξής τροποποιήσεις 1) Τό κονδύλιον διά τόν Ταμείαν από 12.000 γίνεται 18.000 2) Τό κονδύλιον διά τds δύο συμβούλους γίνεται από 4.800 γίνεται 7.200, ήτοι 300 δρ. κατά μήνα έκαστος σύμβουλος. 3) τή κονδύλιον διά μίαν τακτικήν συνεδρίασιν του Έκποικτικού Συμβουλίου από 8.000 αδέξνεται εις 10.000. 4) Τό κονδύλιον του κλητήρος από 5.600 δρ. αδέξνεται εις 6.000 δρ. και 5) διά περιόδους τήν κονδύλιον τών 15.000 δρ. αδέξνεται εις 20.000 δρ.

Κατά τή άλλα εόδεμια μεταβολή έκέρχεται.

Ημέρα Όγδoh 22' Απριλλίου

Μετά συζήτησιν ή συνέλευσις όποβάλλει διά τού Προεδρείου της εις τόν Πρόεδρον της Δημοκρατίας τή έξής ψήφισμα:

«Η Η' Γενική Συνέλευσις τών άντιπροσώπων της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας α) όποβάλλει εύλαδώς τds θερμους χαίρετισμούς τού Κλάδου. β) Εόγνωμοναί δία τή άνδιαφέρων όπερ τών άναγκών της λαϊκής Έκπαίδευσεως και τών λειτουργών αυτης και γ) Εόχαρισται δία τήν λύσιν του ζήτηματος της διαβαθμίσεως και παρακαλεί όπως τουτο γινη νόμος του κράτους. Άκολούθως συζητούνται τή μέσα πρds έκτιυλιν τών βλέψεων του κλάδου και ψηφίζεται όπως ή Διοικήσις έχει το δικαίωμα να καταγγέλη εις τds Περιφερειακούς συλλόγους σύλλογον διά πρδξιν άντιομοσπονδιακήν, ό όπολος στερείται τού δικαιώματος γνώμης μέχρις ότου ήθελεν άπεφνηθί εκ' αυτού ή Γενική Συνέλευσις. Αι προτάσεις τών συλλόγων παρακίμεπονται εις τή διοικητικόν Συμβ.όλ. της Όμοσπον. δία να μελετηθών, αι όποιαι θά ληφθεσιν εκ' όφιν, εφ' όσον δέν άντιτίθενται εις τή γνώμη τών άποφάσεων του Γενικού συνελεύσεως. Ψηφίζονται διάφοροι άλλαι προτάσεις διά τήν έκτιυλιν τών βλέψεων τών Κλάδων και καν' όρχήν Τό Ταμείον Άλληλοβοηθείας.

Ημέρα Ένάτη 23' Απριλλίου.

Έγκρίνονται τή έξοδα της Συνελεύσεως. 7450. Άποφασίζεται όπως εις περίπτωσιν καθ' ήν τή τώος Διοικητικόν Συμβούλιον ήθελεν όποστη τιμωρην τινά διά πρδξεις του σχετιζόμενας με τήν όρθωσιν του διά τή συμφέροντα του Κλάδου

ή νέα Διοικήσις συμμορφωθη πρds σχετικόν ψήφισμα της Συνελεύσεως (23' Απριλλίου 1926).

Είτα γενομένων άρχαιρεσιών επί συνόλου ψήφων 386 έλαβε ψήφους Ν. Προκοπίδης, Πρόεδρος 384, Α. Κοντομάρης, άντιπρόεδρος 382 Εόάγ. Παράσχης 384, Ζηχαρούλα Ναυκλήτου 384, Έμμ. Χρύσης 382, σύμβουλοι.

Άνακληρωατικά δι μέλη εξελέγησαν.

- Οι 1) Ι. Εόαγγελίδης Λαδών ψήφους 354
- 2) Α. Ραμπαζώνης " " " 328
- 3) Μαρ. Μπογράξου " " " 331

Ό διοικητικόν Συμβούλιον της Όμοσπονδίας όρίζονται διά τή 1926-27 διά κληρώσεως οι έξής σύλλογοι. Ναπακτίσας, Φιλιατών, Σιδηροκάστρου, Τρυφιλίας, και Χανίων. Μετά ταυτα δέ οι γυγασίαι της Συνελεύσεως εκηρύχθητα περαιωμένοι.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Η Μ. Ε. Ε. της όποίας εινε πολύτιμη ή συμβολή στα Έκπαιδευτικά της Μακεδονίας γιατί έχει σκοπό να εκδηλώση έκίσημα τήν σημασία που άποδίδει στήν δημοδιδασκαλία ως παράνομα κύριο τήν έκτιυχία τών σκοπών της παρέθεσε τήν περασμένο Σαββατικόδραδο τούτ' οτods μετεκπαιδευόμενος στο Πανεπιστήμιο Μακεδόνος δημ)διδασκάλους στο άριστοτακτικό κέντρο του Ζηκείου «Αίγλη».

Σ' αυτό παρακάθησαν από τή μέλη του Συμβουλίου της Έταιρείας οι κ. κ. Χριστομάνος Καθ. Πανεπιστημίου Πρόεδρος της Έταιρείας, Κεραμόπουλος, Χόντρος, Αμάντος Καθηγητής Πανεπιστημίου, Βαχαβίδους τώος Έκπαιδ. Σύμβουλος, Κυριακίδης Διευθυντής Λαογραφικού Αρχείου, Παπακων)ίνου δικηγόρος σύμβουλοι, οι Μακεδόνες δημ)λοι Τσιζάρης, Γι. όρτης, Παράσχης, Τσακμακίδης, Καμπάνης, Κίτσιος, Παταϊωάννου, Χονδρόπουλος και Πακαδημητρίου και τή Προεδρευο του Συλλόγου τών Μακεδόνων Φοιτητών.

Ο κ. Κεραμόπουλος εκ μέρος της Έταιρείας έχαιρήτησε τούς κ. κ. Δημόδλους με τή έξής περίπου. «Πρds τιμήσας ή Μ. Ε. Ε. παραθέτει τή τέτον. Έκτιμηά πλήρης τήν συμβολήν σας εις τή έργον τής αναδημιουργίας. Έπιστρέφοντες εις τήν Μακεδονίαν μετά τή πέρας της μετεκπαιδευσεως σας θά έργασθητε διά τήν γλωσσικήν άφρομοσιν τών ξενογλώσσων έκεί άδειφών και γενικά δία τήν τήν πρόδον του πολυκαθους Μακεδονικού Λαου Η Μ. Ε. Ε. θά σας περιβάλλη με τή άνδιαφέρων τήν άποστολή του και πρόθυμος πάντοτε θά σας βοηθή εις αυτό με κάθε δυνατόν μέσον.

Ο κ. Παράσχης άπαντώντας από μέρος τών συναδελφών διά τήν τιμήν που τούς έγινε και έξησε τή έργο της Έταιρείας που στέν λίγο καιρό της ζωής της ήδρσε τόσα νυκτερινά σχολεία στήν Μακεδονία και έμοιρασε τόσα σχολικά βιβλία εικόνες και χάρτες Τελειώνοντας διεδαθαίσε πds οι δημ)λοιοι αισθάνονται βαθύτατα τήν άποστολή τους και έπανερχόμενοι στήν Μακεδονία θά έργασθον μη όλην τους τήν δόναμι για τήν πρόδο της άγαπημένης Ιδιαιτέρας Πατρίδος.

Η έγκάρδια αυτη συνάντηση εξακολούθησε ως τήν 8η βραδυήν. Με τήν εύκαιρία αυτη συζητήθησαν από τούς δικνοουόμενος αυτοδς της Μακεδονίας διάφορα έκπαιδευτικά ζητήματα που άνδιαφέρουν ιδιαίτερα τήν Μακεδονία. Πένοντας άφορμή εκ' τής συζήτησης ό κ. Χόνδρος καθηγ. Πανεπιστημίου άνέφερε με πολύ χιοθμορ διάφορα άνέκδοτα

ΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ

Δεύτερο άρθρο του κ. Η. Α. Παρασκευοπούλου

B'.

Ὁμολογῶ ἐπ' αὐτῶν διὰ τὴν ἀξίαν, τὴν ὁποίαν ἔχουν τὰ τεχνικά μαθήματα ἀπὸ καθαρῶς ψυχολογικῆς ἀπόψεως. Ὑπάρχει ἐν τούτοις καὶ ἡ κοινωνιολογικὴ ἄποψις, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ ἀγνοήσουν οἱ ἠρμοῖδοι τῶν μαθημάτων τούτων.

Καίτοι πρὸ ὀλίγου μόλις χρόνου ἐθεμελιώθη εἰς τὴν Χώραν μας πολιτικὴ δημοκρατία ἐν τούτοις ἡ ἐκπαίδευσίς μας δὲν εἶνε δημοκρατικὴ.

Πράγματι αἱ δημοκρατίαι δὲν ἐξηγεῖνται μὲ τὴν κατὰ τετραετίαν ἄμεσον ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐκλογὴν τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος. Τοιαύτη δημοκρατία εἶνε θεωρητικὴ καὶ οἱ ἀληθινὸι δημοκράται ἐροῦντο ἕξ ἐντροπῆς νὰ σταματήσουν μέχρις ἐκεῖ τούς ἀγῶνάς των ὑπὲρ τῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν. Ἡ δημοκρατία δὲν εἶνε ἀπλῶς ἀρχὴ ἢ ἀφηρημένον ἰδεῶδες, ἀλλὰ σύστημα καὶ μέθοδος πολιτικῆς, οἰκονομικῆς, δικαστικῆς, εκπαιδευτικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς. Εἰς δημοκρατικῶν κοινωνιῶν μόνον δημοκρατικὴ ἐκπαίδευσίς ἐπιτρέπεται νὰ λειτουργήσῃ.

Ἡ δημοκρατικὴ ἐκπαίδευσίς ὀφείλει νὰ παρασκευάσῃ τὸ ἄτομον διὰ τὴν οἰκονομικὴν, κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ζωὴν του. Δημοκρατικὴ ἐκπαίδευσίς εἶνε ἐκείνη, ἡ ὁποία θὰ παρασκευάσῃ τὸ ἄτομον διὰ τὴν κοινωνικὴν του ἐπιπέσειαν. Μὲ κοινωνικὴν ἐπάρκειαν ἐννώπῃ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἀτόμου νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς πράξεις προοδευτικῆς κοινωνίας, νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθήκον του καὶ νὰ παῖξῃ τὸν ρόλον του. Ἀλλὰ τὸ ἄτομον τότε θὰ παῖξῃ τὸν ρόλον του, ὅταν θὰ παρασκευασθῇ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν πρόοδο του συνόλου, ἐνῶ ταυτοχρόνως θὰ πραγματώσῃ τὰ ἀτομικὰ του ἐπιθυμητὰ ἰδεώδη. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῶν ὅλα αὐτὰ χρειάζεται ὄχι μόνον γνῶσις, ἀλλὰ καὶ τεχνικὴ δεξιότης τῶν χειρῶν.

Ἡ ἐκπαίδευσίς μας ἐν τούτοις ἠγνόησεν αὐτὰ καὶ ἔδωκεν ὑπερβολικὴν ἀξίαν εἰς τὴν γνῶσιν καὶ μάλιστα γνῶσιν κατὰ τὸ πλεῖστον νεκράν. Δὲν ἔδωκεν καθόλου εὐκαιρία εἰς τὸ παιδί διὰ νὰ ἀσκήσῃ τὰ χέρια του εἰς τὴν κατασκευὴν ἀντικειμένων, ὡς εἴαν ἡ ἀσκήσις τῶν χειρῶν νὰ μὴ εἶνε ἀσκήσις τοῦ πνεύματος.

Τὸ σχολικόν μας προῖον ἦν καὶ εἶνε μόνον γνῶσις, ἡ ὁποία ἐτέθη τελικὸς σκοπὸς εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν σχολείων

ἀπὸ ἐξετάσεις φοιτητῶν αἱ τὰ ὅποια ἔδωκε τὴν κρίσιν πῶς τὰ ἀτελέσματα τῶν σχολείων μας τῆς Μείσις ἐκπαιδευτικῆς κατὰ τὰ τελευταία ἐτη εἶνε θλιβερὰ καὶ ἀπέδοσε τοῦτο εἰς τὴν ἰλιψὴν ἀκεραιότητος μερικῶν Ἑκπαιδευτικῶν λειτουργῶν. Κατόπιν δ' οὐ παρέστη μὴ σὺνδρος ἐτόνισε τὴν ἐξυγιαντικὴν προσπάθειαν τῶν δημοδιδασκάλων ἢ ὅσα ὅμως δὲν μποροῦν νὰ ποθεύσῃ ἀνάλογα ποτελέσματα γιατί οἱ ἐκπαιδευτικῆς προσπάθειαι δὲν μποροῦν νὰ μείνουν ἀνεπρόσβαστες ἀπὸ τὴν σύγχρονον κοινωνικὴν ἰλιότητα.

Τελευταία, ἡ ἐκδηλωσὴ ζωῆς ἐπιθυμίας καὶ ἀπ' τὰ δύο μὴ γὰρ στενὴ συνεργασία γὰρ τὴν ἐπιπέσειαν τῶν σκοπῶν τῆς ἑταιρείας ἐκκῆσε τὴν συνάντησιν αὐτῆς πρὸς ἑτέρας συγκινητικῆς ἀνάλογας Ἑθνικῆς προσπάθειαις πρὸς τὴν ἀπελευθερώσεως τῆς Μακεδονίας.

μας. Μόνον ἐν τούτοις ἡ γνῶσις δὲν βοηθεῖ εἰς τὴν παρασκευὴν τελείου ἀνδρός. Ὅπως δὲν ὑπάρχει σκέψις χωρὶς λόγους, οὕτως δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ἢ σκέψις καὶ χωρὶς τὰ πράγματα.

Ἐστῆρξίθημεν εἰς ἐσφαλμένην θεωρίαν ὅτι ἡ ζωὴ εἶνε ἀπλῶς σκέψις καὶ τίποτε ἄλλο. Καὶ ὅμως ἡ σκέψις δὲν εἶνε πλήρης, ἂν δὲν ἐκδηλώνεται ἢ μετατρέπεται εἰς πρᾶξιν. Ἡ ἀφηρημένη σκέψις δὲν εἶνε κανονικὴ, ἂν δὲν δοθῇ εἰς αὐτὴν ὀρισμένη μορφή με συγκεκριμένας πράξεις.

Εἶνε μονόπλευρος ἡ ἐκπαίδευσίς μας, ἐφόσον δὲν προνοεῖ νὰ ἀσκήσῃ τὸ χεῖρ τοῦ παιδιοῦ διὰ τὴν ἐργασίαν ἀνεξαρτήτως τῆς οἰκονομικῆς ἐργασίας. Καὶ τοῦτο μόνον με τὴν χειροτεχνίαν ἵμπορεῖ νὰ γίνῃ.

Ἡ χειροτεχνία κατὰ τὴν Ἀμερικανικὴν φιλοσοφίαν εἶνε σπουδαιότατος παράγων εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη τὴν ἀξίαν αὐτὴν καὶ εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν, διότι φέρει τὸ παιδί ἀμέσως εἰς τὴν ζωὴν, με τὴν ὁποίαν τὸ θέτει εἰς γνωριμίαν πρᾶγμα, τὸ ὅποιον δὲν κατορθώνεται με τὸ βιβλίον.

Τὸ μεγαλύτερον σφάλμα τοῦ σχολείου κατὰ τὸν Dewey εἶνε τοῦτο, ὅτι ἐκράτησε τὰ παιδιὰ μακριὰ ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ ἐξήγησε νὰ τὰ ἀναπτύξῃ μόνον με τὸ βιβλίον. Καὶ τὸ σφάλμα αὐτὸ εἶνε σφάλμα συνθέσεως προγράμματος.

Παράγοντες, οἱ ὅποιοι καθορίζουν τὸ περιεχόμενον ἑνὸς προγράμματος εἶνε τρεῖς. Πρῶτον ἡ παράδοσις, δεύτερον τὸ ἐπιτέλεσμα καὶ τρίτον αἱ κοινωνικαὶ ἀξιώσεις.

Τὸ ἰδανικόν μας πρόγραμμα εἰς τὸ μέσον σχολεῖον ἐστῆρξίθη κυρίως εἰς τὴν παράδοσιν καὶ ἐληγομένησε τοὺς ἄλλους δύο παράγοντας. Ὅ,τιδήποτε σχετίζεται με τὸ παρελθὸν ὑπερτιμήθη καὶ ἐθεωρήθη ἱερὸν. Ἐπιστεῦθη ὅτι ἐγκλείει τὸ παρελθὸν μαγικὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παιδιῶν ὄλων τῶν γενεῶν καὶ κάθε εἰσηγητῆς ἢ συνήγορος διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ προγράμματος ἐθεωρήθη εἰκονοκλάστης, ἄθεος καὶ τελευταῖα μαλλιαρο-κομμουνιστής.

Ἀπεδόθησαν ἐπίσης εἰς τὴν παράδοσιν ἀξία κοινωνικῆς ὑπεροχῆς καὶ ἔτσι φοβεῖται ὁ χωρικός νὰ στείλῃ τὸ παιδί του εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, ἀλλὰ τὸ στέλνει εἰς τὸ μέσον (Ἑλληνικόν) σχολεῖον, ἐπειδὴ εἶνε κλασικὸν σχολεῖον.

Ἐπίστευσε ὁ χωρικός ἢ μᾶλλον τοῦ ὑπέβηλον νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὸ παιδί του κερδίζει τίτλους ὑπεροχῆς, ἂν μάθῃ εἰς τὰ μέσα σχολεῖα ὅτι ὁ παρασάγγης εἶνε «μέτρον ὁδοῦ τριάκοντα σταθίους ἔχον» καὶ ἂν πάρῃ πιστοποιητικὸν ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ σχολείου ὅτι ἐπεκονίωσεν με τὰ πνεύματα τῶν Πασαργαδῶν!

Δὲν ὑποστηρίζομεν ὅτι ἡ παρούσα καὶ ἡ μέλλουσα γενεὰ πρέπει νὰ ἀρνηθῇ τὴν κοινωνικὴν τῆς κληρονομίαν, ἀλλὰ καὶ δὲν πιστεύομεν ὅτι παρασκευάζομεν τὰ παιδιὰ μας διὰ δημοκρατικὴν κοινωνίαν, ἂν τοὺς παρέχομεν ἕλικὸν ἀπὸ τὸ παρελθὸν με μὴ ἴσῃ ἀξίαν ἐκείνην, τὴν ὁρίαν ἐχόντων τὰ ἐκκλησιαστικὰ κεμήλια.

Ἡ διδασκαλία τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν καὶ γαλλικῶν ἀρχαίων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα προσήρθη εἰς τὰς ἀνάγκαις τοῦ παιδιοῦ, τὸ ὅποιον λόγῳ οἰκονομικῆς του ὑπεροχῆς θὰ ἀκολουθήσῃ μαθή-

ματα πανεπιστημιακῆς σχολῆς. Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τούτων εἰς τὸ μέσον σχολεῖον δεῖχται ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς ἀνωτέρας δημοτικῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐδοῦλεται καὶ δουλεύει εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ὀλιγαρχίας. Τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ ἐτρέφοντο καὶ τρέφονται με τὸ πρόγραμμα τῶν παιδιῶν, τὰ ὅποια προορίζονται διὰ πανεπιστημιακῆς σπουδῆς.

Ἔτσι καθιερώθη ἕνα πρόγραμμα σταθερὸν διὰ τὴν ἀνωτέραν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, τὸ ὅποιον ἢ δὲν ἔχει ἀξίαν ἢ ἔχει ἀξίαν μόνον διὰ τὰ παιδιὰ τὰ ὅποια παρασκευάζονται διὰ νὰ γίνωσιν κοινωνικοὶ ἡγήται.

Ἐληγομένη ἀπὸ τοὺς διοικοῦντας τὴν ἐκπαίδευσιν, ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ πρόγραμμα σταθερὸν δι' ὅλα τὰ σχολεῖα καὶ με τόσα κοινὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὸ παρελθὸν δι' ὅλας τὰς γενεάς, διότι δὲν ὑπάρχουν ἀξία ἀμετάβλητοι.

Μόνον ὁ χρόνος καὶ ἡ ἀλλαγὴ εἶνε ἀμετέβλητα καὶ μόνον αὐτὰ δίνουν τὸ μέτρον τῶν ἀξιών τοῦ προγράμματος.

Ἀκριβῶς δὲ αὐτὸ ὀφείλει τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας νὰ σκεφθῇ ὅτι τὸ πρόγραμμα τῶν σχολείων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδευτικῆς θέλει καθαρισθῆναι, ἀλλὰ καθαρισθῆναι ἀντίθετον ἐκείνης, τὴν ὁποίαν κατὰ τὰς ἐφημερίδας πάντοτε σκέπτεται νὰ κάμῃ.

Ὅσοδήποτε καὶ ἂν εἶνε ὁ εἰσηγητῆς τῆς καταργήσεως τῶν τεχνικῶν μαθημάτων ἀπὸ τὰ δημοτικά καὶ μέσα σχολεῖα ἢς μὴ ξεχνᾷ τὸν γενικὸν σκοπὸν τῶν προγραμμάτων τῶν σχολείων τούτων. Ὁ σκοπὸς τοῦ προγράμματος τῶν σχολείων τούτων εἶνε ἐνῶ βοηθήθῃ τὸ παιδί νὰ ἐκτελέσῃ τὰς πράξεις ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας ἀσχολεῖται εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν του.

Τὰ ὅρια τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἐπιτρέπουν ἐρμηνεῖαν τοῦ ἀνωτέρου σκοποῦ. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἐν τούτοις ὁ σκοπὸς αὐτὸς πρέπει νὰ τηρηθῶν ὀρισμένοι ἀρχαὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ προγράμματος καὶ τοιαύτας καθορίζομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ πρόγραμμα πρέπει νὰ προνοῇ καὶ ἱκανοποιῇ τὰς ἀμέσους ἀνάγκαις τοῦ παιδιοῦ.

2. Τὸ πρόγραμμα πρέπει νὰ καθορισθῇ με ὄρους συγκεκριμένων πράξεων τῆς καθημερινῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ καὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἡλικιωμένου.

3. Πρέπει νὰ προνοῇ διὰ τὰς ἀτομικὰς διαφορὰς τῶν παιδιῶν.

4. Πρέπει νὰ δίνῃ εὐκαιρίαν νὰ συνηθίσῃ τὸ παιδί εἰς τὴν ἐργασίαν με τὸ χεῖρ.

Ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ἀρχῶν αὐτῶν ἵμπορεῖ νὰ γίνῃ κάθαρσις εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν σχολείων τῆς κατωτέρας καὶ ἀνωτέρας δημοτικῆς ἐκπαιδευτικῆς. Χρειάζεται ἐν τούτοις μεγάλη προσοχὴ διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἕλικου τῶν σχολείων τούτων καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτὴν πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ καὶ ὁ λαός, ὅστις ἐντέος πάντοτε ὀρίαν ἔχει τὸ δικαίωμα τῶν μέσων τοῦ παιδιοῦ. Ὁ δὲ λαός ἵμπορεῖ νὰ ἔχει γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, ἀπὸ συμβουλευτικῆς τοῦ ἐδικού. Καὶ οἱ ἐδικοί εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ἵπου προσβῆναι εἰς συστάσεις, αἵτινες ἵμποροῦν νὰ συνοψισθῶν εἰς τὰ ἑξῆς.

1. Κατάργησις τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολεῖου καὶ ἀνάγνωσις τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων εἰς μεταφράσεις.

2. Αὐξήσις τῶν ὥρων τῶν συνθέσεων.

3. Κατάργησις τῶν Γαλλικῶν ἀπὸ τὰς δύο τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολεῖου.

4. Περιορισμὸς τῆς διδασκαλίας τῆς

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ 'ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ.

Ο εκπαιδευτής των Δημ. σχολείων κ. Κ. Ατανίου γιά να διευκολύνη τὸ διδακτικόν προσωπικὸ τῆς περιφέρειας τοῦ σπῆ διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς Ἐθνικῆς ἀγωγῆς ἐφθόντιος δι' ἐγκυκλίου νὰ κατατοπίσῃ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἐπάνω σπῆ ὅλη τοῦ μαθήματος. Τὴν ἐγκυκλίον ταύτην δημοσιεύσαμεν μετ' τὴν πεκοίθησιν δι' ἐξυπηρευτοῦναι πάντες οἱ συνάδελφοι ἐπάνω σπῆ ζήτημα αὐτό.

Τὸ ἄτομον ἐγεννήθη νὰ ζῆσῃ ἐν τῇ Κοινωνίᾳ. Ἄνευ αὐτῆς δὲν δύναται ν' ἀνεπτυχθῆ, ἄνευ οὐμίονα πρὸς τὰς κλίσεις καὶ τὴν ἰδιοφυίαν τοῦ. Ἀδύνη ἀποτέλλει ζῶντα φυσικὸν ὄργανισμὸν. Ὅπως κἀθε ὄργανισμὸς ζῆ, ἀναπτύσσεται καὶ ἀποθνήσκει, εὖτω καὶ ἡ κοινωνία λαμβάνει ὁδοῦσιν, ἀκμάζει, καὶ παρακμάζει. Ἀποτέλεσμα τῆς συμβιώσεως καὶ συνεργασίας τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὁ πολιτισμὸς. Ἡ κοινωνία, ἀκμάζει μετ' τὴν τελειοποίησιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ παρακμάζει μετ' τὴν παρακμὴν καὶ στασιμότητα τοῦτοῦ. Τὴν ἐπιήρειαν τῶν μεταβλῶν τούτων ὁρίστανται, κατὰ κανόνα καὶ τὰ ἄτομα καὶ ἀναλόγως τῆς καταστάσεως ὅπῃ τὴν ὅποιον διατελεῖ ἡ πολιτεία, ἄλλοτε μὲν ὑποφέρουσι καὶ πάσχουσιν οἰκονομικῶς, πνευματικῶς, ἠθικῶς κλπ. ἄλλοτε δ' εὐτυχοῦσι.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πολιτισμοῦ λαοῦ τινος ἐκδηλοῦται ἐκ τῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκειται ἡ πολιτικὴ τοῦ συγκρότησιν, ἡ θρησκεία, ἡ γλῶσσα, ἡ λογοτεχνία τοῦ, ἡ περὶ ἠθικῆς καὶ δικαίου ἀντίληψις. αἱ ἐπιστήμαι, τέχναι, ἐμπόριον, βιομηχανία, ἡ διαρροῦσιν τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς ἐν γένει, τῆς κατωκίας, ἐνδυμασίας, τῶν μέσων τῆς διασκέδασεως καὶ τέρψεως, ὥστε πολιτικῶς, οἰκονομικῶς, κοινωνικῶς καὶ θρησκευτικῶς βίος, γλῶσσα, ἐπιστήμη, τέχνη, ἐμπόριον κλπ. ἀποτελοῦν τὸν τε ὑλικὸν καὶ πνευματικὸν πολιτισμὸν τοῦτοῦ.

Πρῶτη κοινωνία, τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ κατανοήσῃ ὁ μαθητὴς εἶναι τὸ χωρὶον ἢ ἡ πόλις, εἰς τὴν ὅποιαν ζῆ. Ἐξ αὐτῆς τὸ παιδίον θ' ἀναχθῆ εἰς τὴν μεγάλην Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν καὶ ἀργότερον θὰ μάθῃ, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι κοινωνίαι ἀνεπαρκοῦσαι ὡς πρὸς τὸν πολιτισμὸν, τὴν γλῶσσαν τὴν θρησκείαν, τὴν ἱστορίαν, τὰ ἰδεώδη κλπ.

Ἐν ἐκ τῶν μέσων διὰ τὴν αὐξήσιν καὶ ἐξέλιξιν τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι καὶ ἡ ἀγωγή. Εἰς δὲ τῶν σκοπῶν τῆς ἀγωγῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων εἶναι καὶ ἡ τελειοποίησις τοῦ ἔθνικοῦ ἡμῶν πολιτισμοῦ. Ἡ ἀγωγή πρέπει νὰ ἐπιμελῆται νὰ γίνῃ ὁ Ἑλληνοπαῖς ἀνδραγαθὸς, προσωπικῶς μετ' ἰσχυρὰν ἠθικὴν, θρησκευ-

γραμματικῆς εἰς τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν κατανοήσιν νεοελληνικῶν κειμένων.

5. Διατήρησις ὅλων τῶν τεχνικῶν μαθημάτων ὅπως ταῦτα ἀναγράφονται εἰς τὸ σημερινὸν πρόγραμμα τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου.

6. Προσθήκη μαθήματος πολιτικῆς ἀγωγῆς τοῦ αὐτοῦ.

Τοιαύτη τροποποίησις τοῦ προγράμματος βασίζεται εἰς τὰ πορίσματα ψυχολογικῶν ἐρευνῶν, εἰνε σύμφωνος μετ' τὰς κοινωνικὰς ἀξιώσεις τοῦ παρόντος, σέβεται τὴν παράδοσιν τοῦ παρελθόντος καὶ κατὰ πῶσαν πιθανότητα ἐξασφαλίζει καὶ οἰκονομίας, τὰς ὁποίας ζητοῦν νὰ ἐξασφαλίσουν οἱ διοικοῦντες τὴν ἐκπαίδευσιν.

Θ. Α. Παρασκευόπουλος

τικὴν συνείδησιν καὶ ἐξελιχθῶσι καταλλήλως αἱ σωματικαὶ καὶ ἠθικαὶ τοῦ θυμῶν καὶ ἰδιαίτερος ἡ ἰδιοφυία τοῦ, ὥστε νὰ δυνήθῃ νὰ ἐργασθῆ τελειοφόρος διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολιτισμοῦ, ὅχι μόνον τῆς Πατρίδος τοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅλοκληρου τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς τοῦτο συνέδη μετ' τοὺς μεγάλους ἀφειρέτας.

Ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ σχηματίσῃ, ἀκράδαντον πεκοίθησιν ἐτι ἐκ τῆς εὐημερίας τῆς κοινωνίας εἰς τὴν ὅποιαν ζῆ, ἐξαρτάται καὶ ἡ ἀτομικὴ τοῦ εὐημερία καὶ ἐτι ἀδιαφοροῦν διὰ τὸ σύνολον, πλήτε κυρίως ἐαυτόν. Τοῦτο θὰ συμβῆ ἀν τὸ ἄτομον ἀναχθῆ κοινωνικῶς καὶ ἐθνικῶς. Ἰσοῦ ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς εἰς τὸ σχολεῖα εἰσαγωγῆς τοῦ νέου μαθήματος.

Τίς ἡ διδασκαλία ὅλη, τοῦ μαθήματος τῆς Ἐθνικῆς ἀγωγῆς;

Ὅλα τὰ μαθήματα τείνουσι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀνω σκοποῦ. Ἡ ὅλη τῆς Ἐθνικῆς ἀγωγῆς δύναται νὰ ληφθῆ διὰ καταλλήλου ἐκλογῆς καὶ λογοτεχνικῆς διασκευῆς. Ἐξ ὅλων τῶν μαθημάτων. Ἐννοεῖται ὅμως ἐτι αὐτὴ πρέπει νὰ ἀναφέρεται εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ νέου μαθήματος, νὰ εἶναι συγκεκλιμένη, ἐνδιαφέρουσα καὶ ἀνάλογος πρὸς τὴν ἡλικίαν τῶν μαθητῶν. Ὅτι κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς τάξεως, τοῦτο μόνον πρέπει νὰ διδάσκηται, ἐκ τῶν διαφόρων μαθημάτων καδὴ 1) ἐκ τῆς ἀναγνώσεως (λ.χ. οἱ Ἑλληνες ἐκδικουνοῦναι τὴν ὕδριν τοῦ Μενελάου). 2) ἐκ τῶν ποιημάτων (ἡ σκλάβά ἢ πόλη κἀθάτοι... ἔκου τὸ ἔθνικὸν συναίσθημα εὐρίσκειται ζωντανεμένο, 3) ἐκ τῶν ἔθνικῶν παραδόσεων καὶ μύθων (ὁ μαρμαρυμένος βασιλεὺς, ἡ κοινὴ καταγωγή τῶν Ἑλλήνων) ἐκ τῶν φυσιογνωστικῶν μαθημάτων (ὁ ὄργανωμένος βίος τῶν μελισσῶν καὶ μυρμηκῶν, κατόπιν ἐκδρομῆς καδ' ἡν οἱ μαθηταὶ ἀναργῶς παρετήρησαν τὴν ζωὴν τούτων. Ἐκ τῆς γεωγραφίας καὶ πατριδογνωσίας (τὰ μετώρα ἢ τὰ ὄρη τῶν Ἀγρῶν κλπ. καὶ ἡ ἀξία τούτων ὡς ουστικῆς κινωτικῆς τοῦ γένους καὶ τῆς θρησκείας κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας καὶ τῆς ἐθνεγερσίας.

Ἀλλὰ καὶ ὁ καθ' ἡμέραν κοινωνικὸς βίος δύναται ἀριστα νὰ χρησιμεύσῃ, καθ' ἡμᾶς, διὰ τὸ νέον μάθημα, ἀρκεῖ μόνον τὸ παραδείγμα νὰ εἶναι ἐπίκαιρον διδασκτικόν, ὑπέροχον καὶ νὰ εὐρίσκηται ἐν συνοχῇ πρὸς τὰ διδασκόμενα, νὰ ἐξυπηρετῆ δὲ ἀμέσως τὸν σκοπὸν τοῦ μαθήματος τοῦτοῦ.

Ἐπιμένομεν νὰ τονίσωμεν ἐτι ἡ μορφή, ὅπῃ τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ παρουσιάζηται ἡ ὅλη τοῦ νέου μαθήματος πρέπει νὰ εἶναι λογοτεχνικὴ

Ἐπιχειρήσωμεν νῦν τὴν ταξιθέτησιν τῆς ὅλης ταύτης. Εἰς τὴν Α καὶ Β τάξιν ὁ διδάσκαλος ὁμιλεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀντιλήψεως τῶν μαθητῶν στοιχειωδῶς περὶ κοινωνίας, ἐν ἀναφορῇ πρὸς τὸν οἰκονομικὸν βίον λαμβάνων τὴν ὅλην ἐκ τῶν διδασκόμενων μαθημάτων. Ἐπίσης λαμβάνει ἀφορμὴν ἐκ συγκεκλιμένων γεγονότων τῆς τάξεως, τῆς ἀξίας λ. χ. τοῦ μαθητοῦ ἐν τῇ παινιδίῳ καὶ ὁμιλεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατωτέρου διηγήματος περὶ τῶν ἐκ ταύτης ἀποτελῶσάντων, ἡ ἐκ τῶν ἐνδιαφερόντων ἐνός μαθητοῦ ὅπῃ τῆς προόδου ἄλλου, καταδικαιούει στοιχειωδῶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀλληλεγγύης, ἡ τέλος ἐκ τῆς ἀταξίας ἐνός μα-

θητοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκκλησία, οἰκονομικῶς κλπ. κάμνε τὰς καταλλήλους παρατηρήσεις ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀπόψεως. Ἐννοεῖται ἐτι ὁ διδάσκαλος πρέπει νὰ τρηθῇ σημειωματάριον πρὸς κατὰ γραφὴν τοῦτοῦτον παραδειγμάτων διὰ τὴν ἐν καιρῷ κατάλληλον ἐπεξεργασίν.

Εἰς τὴν Γ' καὶ Δ' τάξιν τόσον ἡ ἀνάπτυξις τῶν μαθητῶν, ὅσον καὶ ἡ διδασκόμενη ἡ ὑποδοχῆ τῶν διδασκάλων τοῦ νέου μαθήματος. Ἡ ἱστορία ἔχει πλεῖστα ἐξοχα παραδείγματα προσώπων ἐκπροσώπων διαφόρους ἐποχὰς. Τὴν κορωνίδα ἀσφαλῶς κατέχει ὁ Σωτὴρ ἐπὶ τοῦ Σαυαροῦ, πάσχων ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὅμοιος οἱ Ἀπόστολοι κλπ. Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Θησεύς, ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τοῦ συνόλου μετ' σκοπὸν τὴν ἔθνητικὴν εὐπραγίαν.

Ἀλλὰ καὶ διάφορα κοινωνικὰ γεγονότα τῆς σημερινῆς ἀκοῆς πρέπει νὰ λαμβάνονται καὶ ὡς ὅλη τοῦ νέου μαθήματος. Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ὡς ἔθνικὸν σύμβολον καὶ ὁ ἔθνικὸς ἔμνος. Ἡ Ἀεροπορικὴ Ἀμυνα, τὸ ἔργον τῆς Δικαιοσύνης, Ἐκπαιδεύσεως, ὁ Στρατός, ὡς ὄργανον ἔθνικῆς ἀσφαλείας καὶ ἰσχύος κλπ. διάφορα οἰκοδομήματα πρότυποι καλαισθητικῆς κλπ.

Εἰς τὴν Ε' καὶ Στ' τάξιν ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ ἐξηφωθῆ ἐκ τῆς ἰδιαίτερας Πατριδῆς εἰς τὴν Παγκόσμιον σφαίραν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ ἐνεργείας.

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐκπολιτίζων τὴν Ἰσλίαν καὶ εἰδων εἰς ταύτην τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσιν μετ' σκοποῦς περαιτέρω ἐκπολιτιστικῆς δράσεως γίνεται εὐεργετὴς τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἱστορίας τοῦ Μ. Κωνσταντινουπόλεως νὰ καταδείξωμεν τὸν τὴν θρησκευτικὴν ἐπίδρασιν τὴν ὅποιαν ἔσχε τὸ βυζαντινὸν μετέπειτα ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς τύχης τῶν Βυρρακαϊκῶν Κρατῶν, ἐκχριστιανισμὸς τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἀρχαῖον τῶν Ρώσων καὶ τῶν ἑυρωπαϊκῶν κρατῶν, Μεθόδιος καὶ Κύριλλος. Ἐπίσης μετ' κέντρον τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰουστινιανοῦ δυνάμει ἐφ' ὅσον αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις τῶν μαθητῶν ἐπιτρέπουσι, καὶ διδάξωμεν τὰ τῆς Ἀγίας Σοφίας τοῦ βυζαντινοῦ ρυθμοῦ καὶ περὶ ὅλου ἐν γένει τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν, εἰκονογραφίαν κλπ.

Ἡ ἄλλοσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων ὡς πρὸς τὸν ἀνευ ἔθνους εἶναι ἀδύνατος. Ἡ ὁμιλία τοῦ ἔθνικο πολιτισμοῦ. Ἡ ἐπίδρασις τῶν φυγάδων βυζαντινοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκπολιτιστικῆς, ὡς δείγμα ἔθνικῆς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γνώσεως τῶν ἐπίσεως τοῦ νεοελληνικοῦ προόδου τοῦ ἔθνικοῦ ὅποιον πρέπει πάσῃ δυναμεί νὰ ἐπιερωῆται ἐαυτόν. Ὁ Ρήγας Φερραῖος. Ἄλ. Ἰ. Δείγματα ἔθνικῆς τῆς ἔθνικῆς ἀναγέννησιν νῦν συντελοῦν ἔθνητικὴν ἀναθηματορῶσιν, καὶ ἀφ' ἧ ὡς σταθερὸν σημεῖον ἔθνικῶν βλῆσεων.

Οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ εἶναι καλῶς τρεφόμενοι καὶ ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροὶ τῶν γειτονικῶν ἔθνων. Ἡ διδασκαλία ἐπιβάλλεται νὰ μὴ εἶναι ἐπιπορευτικὴ, ἐν τῇ ταύτῃ τιμώτερον νὰ μὴ εἶναι ὁ διδάσκαλος κα-

εἰ τέλος νὰ διαγνώσῃ τοὺς καὶ τὰς βλέποντας. Ἡ μαθήματος τοῦτο γίνεται προχείρως, ἰσχυροὺς, εἶναι προσωπικῶς τελείως. Ἡ μαθήματος τοῦτο γίνεται προχείρως, ἰσχυροὺς, εἶναι προσωπικῶς τελείως. Ἡ μαθήματος τοῦτο γίνεται προχείρως, ἰσχυροὺς, εἶναι προσωπικῶς τελείως. Ἡ μαθήματος τοῦτο γίνεται προχείρως, ἰσχυροὺς, εἶναι προσωπικῶς τελείως.

κοιτώντας νέους αγώνες και να κατανα-
 λίσκωσι νέας δυνάμεις. Με άλλους λό-
 γους άντι να προσφέρωμεν και ήμεις εις
 αυτός την βοήθειάν μας, ή μένομεν άμέ-
 ριμοι και με τής χείρας έσταυρωμένας
 και τα στόματα χάσκοντα περιμένομεν
 να πέση ή πέτρα τής παροιμίας να την
 φάγωμεν, ή και βλέπομεν άντι να ώφελ-
 ήσωμεν τούς αγώνας των διά τών άκαι-
 ρών, άστόχων και άσκοπων ενεργειών
 μας. Είναι λυπηρόν, είναι φρικώδες τό
 ότι υπάρχουν δυστυχώς άκόμη άνθρωποι
 άκούοντες εις τό όνομα του διδασκάλου
 άγνωστοί τελείως ού μόνον την θεω-
 ρούν τής διδασκαλικής Όμοσπονδίας και
 του «Διδασκαλικού Βήματος», αλλά και
 ατότων τών διδασκαλικών Συλλόγων τής
 περιφέρειάς των και του περιοδικού των
 τόκου! Είναι σκληρόν, είναι άδυστηρόν
 τό ότι υπάρχουν άκόμη δημοδιδάσκαλοι
 θεωρούντες άδικαιολόγητον και άσυγχι-
 ρητον σπατάλην την έγγραφήν των ώ-
 μελών εις την Όμοσπονδίαν μας και τούς
 διδασκαλικούς Συλλόγους, έγκλημα δε
 και κακούργημα την έγγραφήν των ώ-
 συνδρομητών εις τά δημοσιογραφικά όρ-
 γανα του Κλάδου των! Και όμως ή
 κλειονότης τών διδασκάλων τούτων θεω-
 ρεί σπουδαιοτάτην παράλειψιν και θανά-
 σιμον άμέρημα, άν πάση θυσία δι-
 φροντίσιν να προστατήθωσι τά συμφέ-
 ροντα του κόμματος, προς έξυπη-
 ρήτησιν και ύποστήρησιν τών όποιων δέν
 διατάζει κολλάκις να λάβη ενεργόν μέ-
 ρος, ένίοτε δε και διά τών χωδαιοτήτων,
 τας όποιας διακράττει εις βάρος τών αν-
 τιφρανούντων, καταφευτελλεί τό ύψηλόν
 του διδασκάλου αξιομα. Και όμως ή
 κλειονότης τών διδασκάλων τούτων δέν
 θεωρεί σπατάλην, αλλά καθήκον άπαραί-
 τητον και δαπάνην έπιβεβλημένην, ανα-
 παιοτάτην και αναπόφευκτον την κίνω-
 σιν του κατίσχυου βαλαντίου της εις τά
 έργάρια τών καφετζήδων τών χωριών,
 εις τά όποια ύπερταί.

Άφήνω ότι υπάρχουν και διδάσκαλοι
 άδιοφορούντες διά τό σύμψαν περί ένός
 και μόνον κυρίως και άποκλειστικώς έν-
 διαφερόμενοι «περί τής άδιαφορίας των».
 Άρίνω τό ότι και πολλοί εκ τών νεωστί
 εισελθόντων εις τόν κλάδον μας άντι να
 χύσωον νέον αίμα εις τας άσθενικάς φλέ-
 βας του διδασκαλικού σώματος και να
 ένδυναμώσωον τόν παραλελυμένον όργα-
 νισμόν του, προσπαθοσν να τας έμπατί-
 σουν διά του κυώδους όρρου τής φθορο-
 ποιου άδιαφορίας και τής καταστρεπτι-
 κής άπογοητεύσεως. Τοιαύτη δυστυχώς
 είναι ή άθλιότης και ή κακομοιρία μας,
 και εις τοιοστον δυστυχώς βαθμόν εξι-
 κνεταί ή άδιαφορία και ή νοοτροπία τών
 περισσοτέρων μας. Και ύστερα; ώ, και . .
 . . ύστερα ή πέτρα εξακολουθεί να κρέ-
 μεταί σίγουρα και καλά μη έννοουσα εκ'
 ούδενί λόγω να πέση μόνη της να τίν
 φάγωμεν και ήμεις να λιμώττωμεν και
 να χάσκωμεν χορεύοντες όλους τούς
 άκαιστούς χορούς τής πείνης και τής
 άθλιότητος.

Διά να μη μετανοήσωμεν λοιπόν πι-
 κρώς, όταν θί ειναί πλέον άργά, άς συ-
 νέλωμεν έστω και την τελευταίαν στιγ-
 μήν. Εδρασκόμενοι εις τό χείλος τής
 άδύσσου άς σαλπίσωμεν τό σάλπισμα του
 κινδόνου αλλά και του συναγερμού τής
 αναγεννήσεως. Άς σκεύσωμεν άθρόως
 και όμαδικώς να έγγραφώμεν μέλη τής
 Όμοσπονδίας και τών Συλλόγων μας και
 άς ύποστηρίξωμεν έκθύμως, κόπτοντες έν
 ανάγκη και από τόν άρτον τών τέκνων
 μας τά δημοσιογραφικά των όργανα. Εί-
 μεθα εδύτυχώς κολλοί και άς προσκαθή-
 σωμεν όλοι, με άνεξαιρέτως όλοι, να ρι-
 ψώμεν τόν όγκον τών δυνάμεών μας εις

τάς όργανώσεις μας, να τας έπι-
 δλιχώς και ήθικώς, να πειθαρχήσωμε εις
 αυτάς, να τας όπλίσωμεν με τά όπλα του
 θάρρους, τής ζωής και του θένους, διότι
 εδτω και μόνον εδτω θα δώσωμεν εις
 αυτάς την δύναμιν να λύσωσι δια τής νο-
 ρίμου όδοο άκαξ και δια παντός τόν γόρ-
 ριον θεσμόν όλον τών έκρημών και άλλων
 ζητημάτων του Κλάδου μας.

Δημήτριος Έμμ. Τσαγκαράκις
 Δημοδιδάσκαλος

Υ Π Ε Ρ
ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Σύλλ. Πρεβέζης	Δρχ. 1382.50
Δημ. σχολείον Πισοκαφέ- λου Σητείας	» 6187.50
Δημοτ. σχολείον Εύδύλου Ίκαρίας	» 628.—

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ
ΚΙΝΗΣΗ

Άπολύσεις

Άποσπώνται εκ τών έκπαιδ. περιφερειών
 Άθηνών και Πειραιώς εις την περιφέρειον
 Φλωρίνης οι κάτωθι δημοδιδάσκαλοι 1) Κ.
 Σιαυρόπουλος, 2) Ν. Καλούδης, 3) Σ' Μαν-
 τζαβίνος, 4) Ν. Σιαυρίδης, 5) Α. Δελής, 6)
 Ι. Λαμπρίδης, 7) Ι. Κούμπος, 8) Ι. Άρβανι-
 τάκης, 9) Β. Σταφόπουλος, 10) Π. Οικονο-
 μόπουλος, 11) Α. Παπαθάνος, 12) Κ. Πετρό-
 πουλος, 13) Γ. Νιρούσας, 14) Κ. Άντωνιά-
 δης, 15) Γ. Κανταής, 16) Κ. Γιαννοπούλος,
 17) Σ. Νίκας, 18) Ε. Λούβρης, 19) Ι. Παγη-
 ρόπουλος, 20) Α. Φιλιπποπούλος, 21) Γ.
 Χαϊζής.

Παραιτήσεις
 Η. Θεοδοσιόδης, Α. Καρατατήρης, Έμ.
 Πασσαλίδου.

Διορισμοί

Άμαλ. Άλιόργη εις Β' Κερκύρας, Άγάπη
 Καμλίση εις Πεσοάδη Κεφαλληνίας, Β. Για-
 παυθυμίου εις Καλύβια, Παναγ. Πάνου ες
 Σπάτα, Β. Καρλή εις Βεργόβα, Βασιλ. Λε-
 τζαροπούλου εις Μέροβια, Α. Πρωφαντόπου-
 λος εις Τσιρβάσι, Σωφία Μητροπούλου, εις
 Κολλινών, Άριάνδη Κορωνάκης εις Βαφέ.

Η πειθαρχία όστις άποφάσεις τών
 διδασκάλων και τής Όμοσπονδίας εινε ο
 πρώτος όρος για τή ζωή τής οργανώ-
 σεως και την έπιτυχία τών αγώνων της.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Ο 10ην Άπριλίου όλος αλφηνήλιος απέ-
 ρηεν έν Σιατίστη ο συνάδελφος Ν. Παπα-
 χαϊζής.

Ο άποθανών δέν ήτο από τούς συνήθεις
 τίπους τών διδασκάλων οι όποιοί περιορι-
 ζουν την δράσιν των μόνον εις τούς 4 τοί-
 χους του σχολείου.

Κατά τόν Μακεδονικόν αγώνα και καθ'
 την την διάρκεια αούτθ ειργάσθη μετά ζή-
 λην και άταπαρησείας δουλειδνεύσεως πολ-
 λικής και την ζήην του.

Ως συνάδελφος ύπήρξεν άγαπητός τοίς
 φίλοι και άπαραίτητος φίλος εις τούς συνανα-
 στροφάς. Άλλά και ως κοινωνικός ταράγον
 εργάσθη με όλην του την ψυχήν διά την
 προαγωγήν τής Κοινότητος.

Διά τούτο ο θάνατός του έπροξένησεν ίδι-
 ατέραν λύπην εις όλους και ή κηδεία του
 έγένετο μεγαλοπρεπής.

Άπεχαιρέτησαν τόν μεταστάνα έκ μέρους
 τών διδασκάλων τής Έραχίας ο Πρόεδρος
 τθ Συλλόγου Δ. Λιούταρης, ο Γ. Καπετα-
 ζήουλος και Χ. Καπνοκάγιας, ο πρώτος εκ
 μέρους τών συναδέλφων Σιατίστης ο δεύτερος
 εκ μέρους του Γυμνασίου και ο κ. Άποστόλου
 εκ μέρους τής όργανώσεως «Παύλος Μελίς»
 ταθέσαντες και στεφάνους.

Έν Σιατίστη τή 15-4-926.

Δ. Α.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ζεζελάνιν δημ/λον Καναδίτη Σελίνου. Η
 ετιωτική ύπηρεσία προσμετράται άριμητικώς
 τήν σύνταξιν.

Γ. Πανηγύργη δημ/λον Έλενοίνα. Αδτό έμδ-
 ού και μετς. Άκόμη έμω με άπισσημοποιή-
 με ποσα.

Κ. Κιλλην δημ/λον Τριβοσάου Μήλου. Ο
 κ. εν προνοία περί ήλικίας σαφός. Μετά
 τή έκδοσιν του Δ. οικονομικών οι μαθηταί των
 άν/λ. Άλλάδι λειτουργούντων διδασκαλείων δέν
 περιόριζαι όπότροφοι και συνεκός δέν ύπέχουν
 ύπχρέωση ύπηρεσίας εις τας Ν. Χώρας.

Άγγηριον Παπαδάκιν δημ/λον Ξάνθης. Έχετε
 όκεινη Α. ελπίσωμεν ότι υί πραγματοποιηθή
 ή πόσως.

Όμ. Ξουροόργη δημ/λον Χωρεπίσκοπη Κερ-
 κίρας. Βίμαθα σύμφωνοι. Συστήσωμεν εις Νάξ
 Διοκποι έναργήση.

Α Σαφάκη δημ/λον Σοφιά. Τό πρώτο τυπον
 κατέβη εις τό Άργεστον του Πανεπιστημίου
 και η έγγραφήν ως τίτλος έκαιώματος
 έγγραφη.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Παρακαλώ όπως με έγγράψαι συνδρομητήν εις
 τό «Διδασκαλικόν Βήμα» δι' έν ές. Έμβάξω δε διά
 Δρχ. 40

Η διεύθυνσίς μου εινε ή εξής:

Όνομα.....
 Διεύθυνσις.....
 Περιφέρεια.....

Ο ΔΗΔΩΝ

ΣΗΜ. Τό άνωτέρω δελτίον συμπληρωθέν άποστέλλι προς: «Δ. Βήμα» δε-
 γιώργη 27α Αθήνας.